

מסורת הש"ס

א) ת"כ צו פ"ט ה"א, ב) [ספחים נח: וס"ק] ת"כ שם פ"ב ה"י, ירוש' ספחים פ"ה ה"א, ג) ע' שקלים פ"ו מ"ד, ד) שקלים שם [תמורה ג: ע"ש] כע"ז יבמות צד. בחובות מט., ה) שקלים פ"ד מ"ד, כ"ב קנא. תמורה כ, לא; ו) ת"כ צו פ"ט ה"א, ז) [ובב"ק פס. ד"ה יא] מילו בלחון אחר.

שינויי נוסחאות

א) ג"ל שזבח לאיש [ג'נין, והוא מדר"א]. ועי' בתלפ"ש שהיה לפני הנדבא ששלחה לאישים. ופי' דרש' איש מלגון אשר רח' עמות. ועי' דהמנצ"ס מפסג' בן נס לגי' שגלו: ב) בשריך כו' בעורן [בתנ"י ושם"י: ג) המזבח מוכיח (ש"י"ט): ד) ג"ל ולא (ש"י"ט: ה) הפסד מראורייתא. דרו רפיס וש"ח: ו) נכתיב שאין הכהנים זכאין (דק"ט) וכו' בשרי' : ז) ג"ל דתנן (ג'ג'יון): ח) נכתיבי משום חטא ונשום אשמה (דק"ט). וכתב בשמחות: ט) בתן עולות כו' והעולות לכהנים לז"ל (ש"י"ט): י) רש"י ז"ל ל"ג מינת גרים. וכן מתקב' גטי'. ומדנבי' ההנצ"ס נ"י נדבס' גרים (כ"ב הכ"ט): ועי' ב"ש' וז"ק ושאל מפרשים שהאירו צוה. ועי' גליקוטיוס: יא) גירי ה"ק' ממצט: יב) ג"ל שעת הכושר (כ"י"ט): יג) מיקרא (כ"י"ט): יד) ונצ"ל דמי אשמות (ש"י"ט). ונצ"ל גרים דאף אשמות. ע"ש: טו) ג"ל ושעתכפרו (כ"י"ט). וז"ה נכספיוט עב ע"א ונשבעות יב ע"א. וכן ברש"י לעיל ה ע"ב וע"א. לאמנ' נשבעת תמורה כ' ע"ב ה"ג ורשפירו. וז"ה נכספיוס: טז) ג"ל דקיי"ל בברוך ירעו (ש"י"ט): יז) ג"ל ח"ל ואומר עובדה. ועי' מנשה דתמורה שם: יח) ג"ל אלמור (ש"י"ט וג'נין): יט) ג"ל ח"ל ועובדה: כ) דעורה (ש"י"ט): כא) ג"ל דמאן (ש"י"ט): כב) ג"ל על דבר שאינו ש"ל לז"ל [ג'נין] בשם צ"ח: כג) ב"ש' וז"ק נוסף מספר יס' פ"י אלא חזרין ומכריזין העור ולוקחין בדמיון הבמה לעולה לקיץ המזבח דבריו רבי יהודה. ע"כ: כד) א"א לזמ' אשם לז"ל (ש"י"ט): כה) נכתיבי העולה: כו) עליה (ש"י"ט): כז) ג"ל דאקדיש (ש"י"ט): כח) ג"ל להקדיש (כ"י"ט): כט) ג"ל עולות דכיון דאקדיש בתנא הכל הקדיש הראוי וכו' (כ"י"ט): לו) ג"ל של זכרים (ש"י"ט): לא) נכ"י"פ נוסף כשהביאה לעולה מת:

ליקוטים

עולת גרים נשים ועבדים מגין. רבינו שלמה לא גרים עולת גרים, ונראה דמשום קרשיא דלעיל דפרין אטו גר לא ארס הוא. ובספרי ישן קדישם שעתק סוספר של רבינו שלמה כתוב בו עולת גרים אלא שנתחב בשני נקודים. מהו אי צריך למחוק דכמה דברים נטיב תורת הכנים אגב אחרוני נשים ועבדים דשריף מפקי להו מחר קרא, וכן משמע בכל מקום דרין אחד להם. (ר"ס משאנן ת"כ ז פ"ד פ"ט)

טבול יום

בתנ"י **כל שלא זכה המזבח בצנורה**. כגון שאירע זה פסול קודם זריקה דלא היתה לה שעת י^ב היתר למזבח: **עורה לכהנים**. מנקראי י^א איתרבאי צבריייתא בגמרא: **ואחד עולם האשם**.

ל**איתרבאי** נמי מקרא: **עורוס קדשי** קדשים. מטאות ואשמות לכהנים כדמפרש טעמא ואזיל: אין **המזבח מוכיח**. כלומר ואין לך לומר מזבח יוכיח שזכה בצנר העולה ולא זכה בעורה ואף אתה אל תתמה בקדשי קדשים שאע"פ שזכו כהנים בצנרן לא יזכו בעורן אין זו הוכחה שאין למזבח עור בכל מקוס אבל לכהנים מניינו שזכו בעור העולה וקל וחומר שיזכו בעורות קדשי צנרן לא יזכו בעורן אין זו הוכחה שאין למזבח עור בכל מקוס אלא שזכו בבשרה י^ב אינו דין שיזכו בעורה אין מוצח י^ב יוכיח שאין לו עור בכל מקום: **גב' ת"ר** עולת איש יפרט לעולת הקדש דברי ר' יהודה רבי יוסי בר' יהודה אומר פרט לעולת גרים מאי פרט לעולת הקדש אמר רבי חייא בר יוסף פרט לעולה הבאה מן המותרות הניחא למ"ד מותרות לנדבת ציבור אזיל אלא למ"ד מותרות לנדבת יחיד אזיל מאי איכא למימר בראמר רבא ²העולה עולה ראשונה ה"ג העולה עולה ראשונה רבי אייבו א"ר ינאי פרט למתפים עולה לבדק הבית לא ה^א מביעאי למ"ד קדשי בדק הבית תפסי מדאורייתא אלא אפילו למ"ד לא תפסי ה^א הני מילי בשר

הניחא למ"ד מותרות לנדבת ציבור אזיל. תימה לדידיה מ"ש דממעט מותרות טפי מעולת תמיד וי"ל דסברא הוא למעוטי טפי מותרות משום דהיו מעיקרא לאיש: **אלא** למ"ד לנדבת יחיד **מאי איכא למימר**. תימה מאי קשיא ליה הא רבי יהודה דממעט

הכא עולת הקדש הוא דקאמר בסמוך לנדבת ציבור אזיל דקמי ששה לנדבה ואי לנדבת יחיד לא היה משימה בשופר דקרנן יחיד צעי סמיכה וי"ל דלא שמעי ליה היא צרייתא מדע דאי שמעי ליה הא הדר ביה רבי יהודה ממדרשו של יהודה: **לא מביעאי למ"ד קדשי** בדק הבית תפסי מדאורייתא. תימה לדידיה אמאי אלנטריך קרא הכא דאס שמו קודם פדייה אין עורה לכהנים פשיטא דקדשי צדק הצית היו בכלל העמדה והערכה: **אין** ל"י **אלא** עולת איש גרים נשים ועבדים מגין. משמע ממד קרא הוה ממעטינן נשים ועבדים ודין הוא דהא ילפינן מהדדי בג"ש דלה לה מאשה והקשה הר"ר חיים דבפרק החולב (צ"ק דף פס). מנרין תרי קראי גבי עדות חד למעוטי נשים ומד למעוטי עדדים וי"ל דגבי מלות הוא דילפינן מהדדי בג"ש דלה לה אבל גבי עדות לא שייך למילף דאין מלוי צנאמנות שהרי משה ואהרן לא מעדין לא משום דלא מהימני הלכך היכא דגלי גלי י^א:

ק.י.

לו א מיי פ"ה מהל' מעה"ק הלכה כ:
לז ב מיי פ"ט מהל' פסה"מ הלכה ט:
לח ג מיי פרק ה מהלכות מעה"ק הלכה כא:
לב ד מיי ד"ה שם הלכה יט:
לז ה מיי שם הלכה כא:
מא ז מיי פ"ה מהל' פסה"מ הלכה ט ופ"ד מהל' שקלים הלכה ט:
מב ח מיי פ"ה מהל' מעה"ק הלכה כא:
מג ט מיי פ"ה מהלכות ערכין הלכה ז:
מז י מיי פ"ה מהל' מעה"ק הלכה כא:

תורה אור השלם

- והכהן המקריב את עלת איש עור העולה אשר הקריב לבחור לו יתירה. ויקרא ז, ה
- והאש על המזבח והקור בו לא תבדה ובשר יקליה ודבוק עצים בבקר בבקר ועורן קליה העולה והקשר קליה וחלבי ויקרא ז, ה
- אָשֶׁם הוא אָשֶׁם אָשֶׁם ליהודה. ויקרא ה, יט

מוסף רש"י

כדאמר רבא העולה עולה ראשונה. מלה כמי ועין עליה עולה אלא העולה הכי קאמר ועין עליה מיד העולה החשונה המזורה חלה לכל העולות, והיינו עולת תמיד דפרשת קרבנות (בס' פתח) דקדינן תמיד כמי כרשיא (ספחים נח: וכו"ע"י בחובות קו.).
אז: העולה משמע העולה תאף ראשונה לכל הקרבנות (מנחות מט:).
דאי לאריז בעלמא אלא שקטירו עליה עולה ושלמים, נכתוב וערך עליה (יומא דז: ששה לנדבה. ששה שפירות היו לנדבת צבור הבאה מן המותרות מטאות ואשמות וכל הין דאמרין יפלו לנדבה, ובפרק במהל דמנחות (קז: מפרש הני ששה כנגד מי (וחזרה בג:). ודמיהון יפלו עם שאר נכסים לבדק הבית. דסבר ר"א קסס הקדשות לבדק הבית ואפילו מדי דחוי למזבח אכל איט ויאל מדי מוצח לעולם, ורי יהושע סבר לא שביק אינש קדושת מוצח ומקדיש לבדק הבית מדי דחוי למזבח, הלכך מסתמא למזבח אקדשיהו והן עמנן יקרבו עולות (שם כ: וכו"ע"י שם טא: ויביא בדמיהון עולות. דסתמייהו לעולה אקדשיהו, דהוא קרבן קדוש וחשוב מכל הקרבנות (שם כ: וש"ח:)

עין משפט ונר מצוה

לו א מיי פ"ה מהל' מעה"ק הלכה כ:
לז ב מיי פ"ט מהל' פסה"מ הלכה ט:
לח ג מיי פרק ה מהלכות מעה"ק הלכה כא:
לב ד מיי ד"ה שם הלכה יט:
לז ה מיי שם הלכה כא:
מא ז מיי פ"ה מהל' פסה"מ הלכה ט ופ"ד מהל' שקלים הלכה ט:
מב ח מיי פ"ה מהל' מעה"ק הלכה כא:
מג ט מיי פ"ה מהלכות ערכין הלכה ז:
מז י מיי פ"ה מהל' מעה"ק הלכה כא:

תורה אור השלם

- והכהן המקריב את עלת איש עור העולה אשר הקריב לבחור לו יתירה. ויקרא ז, ה
- והאש על המזבח והקור בו לא תבדה ובשר יקליה ודבוק עצים בבקר בבקר ועורן קליה העולה והקשר קליה וחלבי ויקרא ז, ה
- אָשֶׁם הוא אָשֶׁם אָשֶׁם ליהודה. ויקרא ה, יט

מוסף רש"י

כדאמר רבא העולה עולה ראשונה. מלה כמי ועין עליה עולה אלא העולה הכי קאמר ועין עליה מיד העולה החשונה המזורה חלה לכל העולות, והיינו עולת תמיד דפרשת קרבנות (בס' פתח) דקדינן תמיד כמי כרשיא (ספחים נח: וכו"ע"י בחובות קו.).
אז: העולה משמע העולה תאף ראשונה לכל הקרבנות (מנחות מט:).
דאי לאריז בעלמא אלא שקטירו עליה עולה ושלמים, נכתוב וערך עליה (יומא דז: ששה לנדבה. ששה שפירות היו לנדבת צבור הבאה מן המותרות מטאות ואשמות וכל הין דאמרין יפלו לנדבה, ובפרק במהל דמנחות (קז: מפרש הני ששה כנגד מי (וחזרה בג:). ודמיהון יפלו עם שאר נכסים לבדק הבית. דסבר ר"א קסס הקדשות לבדק הבית ואפילו מדי דחוי למזבח אכל איט ויאל מדי מוצח לעולם, ורי יהושע סבר לא שביק אינש קדושת מוצח ומקדיש לבדק הבית מדי דחוי למזבח, הלכך מסתמא למזבח אקדשיהו והן עמנן יקרבו עולות (שם כ: וכו"ע"י שם טא: ויביא בדמיהון עולות. דסתמייהו לעולה אקדשיהו, דהוא קרבן קדוש וחשוב מכל הקרבנות (שם כ: וש"ח:)

לנדבה ויבאין בעורה

דברי רבי יהודה אמר לו רבי נחמיה ואמרי לה ר"ש אם כן ביטלת מדרשו של יהודה הכהן דתניא וזה מדרש ריש יהודה הכהן אשם הוא אשם אשם לה' יכל שבא משום החטאת ומישום אשם ילקח בו עולות הבשר לשם העורה לכהנים א"ל אלא מר במאי מוקים לה א"ל מוקמינא ליה במקדיש נכסיו וכדרבי יהושע דתנן המקדיש נכסיו והיו בהן בהמות הראויות לגבי מוצח זכרים ונקבות ר"א אומר "זכרים ימכרו לצורכי עולות ונקבות ימכרו לצורכי זבחי שלמים ודמיהן יפלו עם שאר נכסים לצורכי הבית רבי יהושע אומר זכרים עצמם יקרבו עולות ונקבות ימכרו לצורכי שלמים ויביא בדמיהן עולות ושאר נכסים יפלו לבדק הבית ואפי' לרבי יהושע דאמר אדם חולק הקדישו הני מילי בשר אבל עור תפים רבי יוסי ברבי יהודה אומר פרט לעולת גרים אמר ליה רב סימאי בר חילקאי לרבינא אטו גר לאו איש הוא אמר ליה פרט לגר שמת ואין לו יורשים תנו רבנן יעולת איש אין לי אלא עולת איש יעולת גרים גשים ועבדים מגין ת"ל עור העולה ריבה אם כן מה תלמוד לומר עולת איש עולה שעלתה לאיש פרט לשנשחטה חוץ לזמנה וחוצ' למקומה שלא יהו הכהנים זכאין בעורה יכול שאני מרבה א שנשחטה שלא לשמה הואיל ולא עלתה לבעלים

אבל עור תפים וכן אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוב פרט לעולה הבאה מן המותרות א"ל רב המנונא לרב נחמן כמאן כרבי יהודה הא הדר ביה דתניא ששה לנדבה לעולה הבאה מן המותרות שלא ה' יהו כהנים וזכאין בעורה דברי רבי יהודה אמר לו רבי נחמיה ואמרי לה ר"ש אם כן ביטלת מדרשו של יהודה הכהן דתניא וזה מדרש ריש יהודה הכהן אשם הוא אשם אשם לה' יכל שבא משום החטאת ומישום אשם ילקח בו עולות הבשר לשם העורה לכהנים א"ל אלא מר במאי מוקים לה א"ל מוקמינא ליה במקדיש נכסיו וכדרבי יהושע דתנן המקדיש נכסיו והיו בהן בהמות הראויות לגבי מוצח זכרים ונקבות ר"א אומר "זכרים ימכרו לצורכי עולות ונקבות ימכרו לצורכי זבחי שלמים ודמיהן יפלו עם שאר נכסים לצורכי הבית רבי יהושע אומר זכרים עצמם יקרבו עולות ונקבות ימכרו לצורכי שלמים ויביא בדמיהן עולות ושאר נכסים יפלו לבדק הבית ואפי' לרבי יהושע דאמר אדם חולק הקדישו הני מילי בשר אבל עור תפים רבי יוסי ברבי יהודה אומר פרט לעולת גרים אמר ליה רב סימאי בר חילקאי לרבינא אטו גר לאו איש הוא אמר ליה פרט לגר שמת ואין לו יורשים תנו רבנן יעולת איש אין לי אלא עולת איש יעולת גרים גשים ועבדים מגין ת"ל עור העולה ריבה אם כן מה תלמוד לומר עולת איש עולה שעלתה לאיש פרט לשנשחטה חוץ לזמנה וחוצ' למקומה שלא יהו הכהנים זכאין בעורה יכול שאני מרבה א שנשחטה שלא לשמה הואיל ולא עלתה לבעלים

אבל עור תפים וכן אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוב פרט לעולה הבאה מן המותרות א"ל רב המנונא לרב נחמן כמאן כרבי יהודה הא הדר ביה דתניא ששה לנדבה לעולה הבאה מן המותרות שלא ה' יהו כהנים וזכאין בעורה דברי רבי יהודה אמר לו רבי נחמיה ואמרי לה ר"ש אם כן ביטלת מדרשו של יהודה הכהן דתניא וזה מדרש ריש יהודה הכהן אשם הוא אשם אשם לה' יכל שבא משום החטאת ומישום אשם ילקח בו עולות הבשר לשם העורה לכהנים א"ל אלא מר במאי מוקים לה א"ל מוקמינא ליה במקדיש נכסיו וכדרבי יהושע דתנן המקדיש נכסיו והיו בהן בהמות הראויות לגבי מוצח זכרים ונקבות ר"א אומר "זכרים ימכרו לצורכי עולות ונקבות ימכרו לצורכי זבחי שלמים ודמיהן יפלו עם שאר נכסים לצורכי הבית רבי יהושע אומר זכרים עצמם יקרבו עולות ונקבות ימכרו לצורכי שלמים ויביא בדמיהן עולות ושאר נכסים יפלו לבדק הבית ואפי' לרבי יהושע דאמר אדם חולק הקדישו הני מילי בשר אבל עור תפים רבי יוסי ברבי יהודה אומר פרט לעולת גרים אמר ליה רב סימאי בר חילקאי לרבינא אטו גר לאו איש הוא אמר ליה פרט לגר שמת ואין לו יורשים תנו רבנן יעולת איש אין לי אלא עולת איש יעולת גרים גשים ועבדים מגין ת"ל עור העולה ריבה אם כן מה תלמוד לומר עולת איש עולה שעלתה לאיש פרט לשנשחטה חוץ לזמנה וחוצ' למקומה שלא יהו הכהנים זכאין בעורה יכול שאני מרבה א שנשחטה שלא לשמה הואיל ולא עלתה לבעלים

אבל עור תפים וכן אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוב פרט לעולה הבאה מן המותרות א"ל רב המנונא לרב נחמן כמאן כרבי יהודה הא הדר ביה דתניא ששה לנדבה לעולה הבאה מן המותרות שלא ה' יהו כהנים וזכאין בעורה דברי רבי יהודה אמר לו רבי נחמיה ואמרי לה ר"ש אם כן ביטלת מדרשו של יהודה הכהן דתניא וזה מדרש ריש יהודה הכהן אשם הוא אשם אשם לה' יכל שבא משום החטאת ומישום אשם ילקח בו עולות הבשר לשם העורה לכהנים א"ל אלא מר במאי מוקים לה א"ל מוקמינא ליה במקדיש נכסיו וכדרבי יהושע דתנן המקדיש נכסיו והיו בהן בהמות הראויות לגבי מוצח זכרים ונקבות ר"א אומר "זכרים ימכרו לצורכי עולות ונקבות ימכרו לצורכי זבחי שלמים ודמיהן יפלו עם שאר נכסים לצורכי הבית רבי יהושע אומר זכרים עצמם יקרבו עולות ונקבות ימכרו לצורכי שלמים ויביא בדמיהן עולות ושאר נכסים יפלו לבדק הבית ואפי' לרבי יהושע דאמר אדם חולק הקדישו הני מילי בשר אבל עור תפים רבי יוסי ברבי יהודה אומר פרט לעולת גרים אמר ליה רב סימאי בר חילקאי לרבינא אטו גר לאו איש הוא אמר ליה פרט לגר שמת ואין לו יורשים תנו רבנן יעולת איש אין לי אלא עולת איש יעולת גרים גשים ועבדים מגין ת"ל עור העולה ריבה אם כן מה תלמוד לומר עולת איש עולה שעלתה לאיש פרט לשנשחטה חוץ לזמנה וחוצ' למקומה שלא יהו הכהנים זכאין בעורה יכול שאני מרבה א שנשחטה שלא לשמה הואיל ולא עלתה לבעלים

אבל עור תפים וכן אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוב פרט לעולה הבאה מן המותרות א"ל רב המנונא לרב נחמן כמאן כרבי יהודה הא הדר ביה דתניא ששה לנדבה לעולה הבאה מן המותרות שלא ה' יהו כהנים וזכאין בעורה דברי רבי יהודה אמר לו רבי נחמיה ואמרי לה ר"ש אם כן ביטלת מדרשו של יהודה הכהן דתניא וזה מדרש ריש יהודה הכהן אשם הוא אשם אשם לה' יכל שבא משום החטאת ומישום אשם ילקח בו עולות הבשר לשם העורה לכהנים א"ל אלא מר במאי מוקים לה א"ל מוקמינא ליה במקדיש נכסיו וכדרבי יהושע דתנן המקדיש נכסיו והיו בהן בהמות הראויות לגבי מוצח זכרים ונקבות ר"א אומר "זכרים ימכרו לצורכי עולות ונקבות ימכרו לצורכי זבחי שלמים ודמיהן יפלו עם שאר נכסים לצורכי הבית רבי יהושע אומר זכרים עצמם יקרבו עולות ונקבות ימכרו לצורכי שלמים ויביא בדמיהן עולות ושאר נכסים יפלו לבדק הבית ואפי' לרבי יהושע דאמר אדם חולק הקדישו הני מילי בשר אבל עור תפים רבי יוסי ברבי יהודה אומר פרט לעולת גרים אמר ליה רב סימאי בר חילקאי לרבינא אטו גר לאו איש הוא אמר ליה פרט לגר שמת ואין לו יורשים תנו רבנן יעולת איש אין לי אלא עולת איש יעולת גרים גשים ועבדים מגין ת"ל עור העולה ריבה אם כן מה תלמוד לומר עולת איש עולה שעלתה לאיש פרט לשנשחטה חוץ לזמנה וחוצ' למקומה שלא יהו הכהנים זכאין בעורה יכול שאני מרבה א שנשחטה שלא לשמה הואיל ולא עלתה לבעלים

אבל עור תפים וכן אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוב פרט לעולה הבאה מן המותרות א"ל רב המנונא לרב נחמן כמאן כרבי יהודה הא הדר ביה דתניא ששה לנדבה לעולה הבאה מן המותרות שלא ה' יהו כהנים וזכאין בעורה דברי רבי יהודה אמר לו רבי נחמיה ואמרי לה ר"ש אם כן ביטלת מדרשו של יהודה הכהן דתניא וזה מדרש ריש יהודה הכהן אשם הוא אשם אשם לה' יכל שבא משום החטאת ומישום אשם ילקח בו עולות הבשר לשם העורה לכהנים א"ל אלא מר במאי מוקים לה א"ל מוקמינא ליה במקדיש נכסיו וכדרבי יהושע דתנן המקדיש נכסיו והיו בהן בהמות הראויות לגבי מוצח זכרים ונקבות ר"א אומר "זכרים ימכרו לצורכי עולות ונקבות ימכרו לצורכי זבחי שלמים ודמיהן יפלו עם שאר נכסים לצורכי הבית רבי יהושע אומר זכרים עצמם יקרבו עולות ונקבות ימכרו לצורכי שלמים ויביא בדמיהן עולות ושאר נכסים יפלו לבדק הבית ואפי' לרבי יהושע דאמר אדם חולק הקדישו הני מילי בשר אבל עור תפים רבי יוסי ברבי יהודה אומר פרט לעולת גרים אמר ליה רב סימאי בר חילקאי לרבינא אטו גר לאו איש הוא אמר ליה פרט לגר שמת ואין לו יורשים תנו רבנן יעולת איש אין לי אלא עולת איש יעולת גרים גשים ועבדים מגין ת"ל עור העולה ריבה אם כן מה תלמוד לומר עולת איש עולה שעלתה לאיש פרט לשנשחטה חוץ לזמנה וחוצ' למקומה שלא יהו הכהנים זכאין בעורה יכול שאני מרבה א שנשחטה שלא לשמה הואיל ולא עלתה לבעלים

אבל עור תפים וכן אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוב פרט לעולה הבאה מן המותרות א"ל רב המנונא לרב נחמן כמאן כרבי יהודה הא הדר ביה דתניא ששה לנדבה לעולה הבאה מן המותרות שלא ה' יהו כהנים וזכאין בעורה דברי רבי יהודה אמר לו רבי נחמיה ואמרי לה ר"ש אם כן ביטלת מדרשו של יהודה הכהן דתניא וזה מדרש ריש יהודה הכהן אשם הוא אשם אשם לה' יכל שבא משום החטאת ומישום אשם ילקח בו עולות הבשר לשם העורה לכהנים א"ל אלא מר במאי מוקים לה א"ל מוקמינא ליה במקדיש נכסיו וכדרבי יהושע דתנן המקדיש נכסיו והיו בהן בהמות הראויות לגבי מוצח זכרים ונקבות ר"א אומר "זכרים ימכרו לצורכי עולות ונקבות ימכרו לצורכי זבחי שלמים ודמיהן יפלו עם שאר נכסים לצורכי הבית רבי יהושע אומר זכרים עצמם יקרבו עולות ונקבות ימכרו לצורכי שלמים ויביא בדמיהן עולות ושאר נכסים יפלו לבדק הבית ואפי' לרבי יהושע דאמר אדם חולק הקדישו הני מילי בשר אבל עור תפים רבי יוסי ברבי יהודה אומר פרט לעולת גרים אמר ליה רב סימאי בר חילקאי לרבינא אטו גר לאו איש הוא אמר ליה פרט לגר שמת ואין לו יורשים תנו רבנן יעולת איש אין לי אלא עולת איש יעולת גרים גשים ועבדים מגין ת"ל עור העולה ריבה אם כן מה תלמוד לומר עולת איש עולה שעלתה לאיש פרט לשנשחטה חוץ לזמנה וחוצ' למקומה שלא יהו הכהנים זכאין בעורה יכול שאני מרבה א שנשחטה שלא לשמה הואיל ולא עלתה לבעלים